

Kniha Daniel – číslo sto tridsaťsedem

Odhaľovanie prorockého významu medzníkov: od roku 1776 do roku 2023

Jeff Pippenger

2024-03-15

Čas pečatenia sto štyridsiatich štyroch tisícov, ktorý sa začal 11. septembra 2001 a končí pri nedeľnom zákone v Spojených štátoch, je obdobím, v ktorom sa naplňa účinok každého videnia. Niektoré z týchto videní siahajú až k druhému príchodu Krista, ale aj tie, ktoré sa odohrávajú po nedeľnom zákone, sú ukotvené v období pečatenia. Pečatenie sto štyridsiatich štyroch tisícov je miestom, kde sa večná zmluva dokonale naplňa. V tom období Kristus zapisuje svoj zákon do srdca a myslí svojho ľudu na večnosť. Toto pečatenie je znázornené spojením božstva s ľudstvom, ktoré nehreší.

Symbolické spojenie čísla „dvestodvadsať“ predstavuje tak obnovu, ako aj spojenie božstva s ľudstvom. Dvestodvadsať rokov od Biblie kráľa Jakuba po prvé verejné vystúpenie Williama Millera v roku 1831 a napokon po uverejnenie vo Vermont Telegraph v roku 1833 predstavuje spojenie božstva s ľudstvom. Nesie v sebe podpis „pravdy“, čo je hebrejské slovo, ktoré vytvoril Podivuhodný Lingvista spojením prvého, trinásteho a posledného písmena hebrejskej abecedy, aby vzniklo slovo „pravda“. Dvestodvadsať rokov od roku 1611 a od Biblie kráľa Jakuba až po rok 1831 a Millerovo uverejnenie jeho posolstva odráža podpis Podivuhodného Lingvistu.

Uprostred týchto dvoch dátumov (1611 a 1831) predstavuje čas konca v roku 1798 odpečatenie posolstva z knihy Daniel (Biblia kráľa Jakuba), ktoré prináša rozmnoženie poznania, čo viedlo k Millerovmu vydaniu v roku 1831. Čas konca v roku 1798 zároveň označil začiatok skúšobného procesu, ktorý vyústil do vzbury pochabých panien, ktoré Daniel v dvanástej kapitole označuje za bezbožných. Rok 1798 teda predstavuje číslo trinásť uprostred prvého a posledného písmena, lebo trinásť je symbolom vzbury. Rok 1798 sa takisto spája s obdobím prípravy od roku 1776 až do roku 1798, času konca.

Tak ako je v prípade Millerovho spojenia dvestodvadsiatich rokov, aj rok 1776 je označený božským dokumentom, Vyhlásením nezávislosti, a začína obdobie, ktoré sa končí v roku 1798 vydaním zákonov Alien and Sedition Acts. Dvestodvadsať rokov Millerovho symbolického spojenia božstva a ľudstva je prostredníctvom roku 1798 spojených s dvadsiatimi dvoma rokmi prípravy od vydania Vyhlásenia nezávislosti až po vydanie zákonov Alien and Sedition Acts z roku 1798. Dvadsaťdva, ako desatina z dvestodvadsiatich, čiže desiatok z dvestodvadsiatich; číslo dvadsaťdva, tak ako číslo dvestodvadsať, predstavuje spojenie božstva s ľudstvom.

Millerových dvestodvadsať rokov nesie pečať pravdy, tak ako ju nesie aj čas pečatenia stoštyridsaťštyritisíc; a aj obdobie prípravy od roku 1776 až do roku 1798 nesie tú istú pečať, lebo stredný rok 1789 označuje vyhlásenie Ústavy, ktorá bola ratifikovaná trinástimi kolóniami.

Millerova spojitosť, ktorá sa začala v roku 1611 a skončila v roku 1831 a ktorej stred sa nachádza v roku 1798, je prepojená s dvadsaťdvaročným obdobím od roku 1776 do roku 1798, ktorého

stredom je rok 1789. Všetkých päť dátumov — 1611, 1776, 1789, 1798 a 1831 — je predstavených dielom vydávania. Dátumy obdobia prípravy obsahujú desiatok z dvadsiatich dvoch rokov od roku 1776 do roku 1798 a toto obdobie znázorňuje čas zapečatovania sto štyridsiatich štyroch tisíc, čo je čas, keď sa božstvo spája s ľudstvom. Millerovo obdobie dvestodvadsiatich rokov a dvadsaťdvaročné obdobie prípravy od roku 1776 do roku 1798 obe predstavujú spojenie božstva s ľudstvom.

Čas pečatenia sto štyridsiatich štyroch tisíc sa začal 11. septembra 2001 a bol označený islamom tretieho beda, ktorý udel na duchovnú slávnú krajinu. O dvadsaťdva rokov neskôr, 7. októbra 2023, islam tretieho beda znovu udel na typickú, doslovnú slávnú krajinu. Pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone bude pečatenie sto štyridsiatich štyroch tisíc dokončené a islam tretieho beda znovu udrie na Spojené štáty.

Čas pečatenia sa začína útokom islamu na šelmu zo zeme a končí útokom islamu na šelmu zo zeme. Uprostred islam tretieho beda postihol národ Izraela, ktorý je biblicky predstavený ako Júda. Júda bola starovekou doslovnou slávnou krajinou Biblie a Spojené štáty sú novodobou duchovnou slávnou krajinou.

Všetky tri údery islamu boli vykonané proti slávnej krajine. Prvý i posledný smerovali proti modernej duchovnej slávnej krajine a prostredný úder bol vykonaný proti starobylej doslovnej slávnej krajine. Prostredný waymark bol útokom proti modernému národu Izraela a pri ukrižovaní svojho Mesiáša sa doslovný Izrael stal symbolom vzbury, ako to znázorňuje trináste písmeno hebrejskej abecedy.

Obdobie prípravy od roku 1776 do roku 1798 je tiež spojené s dvestodvadsiatimi rokmi hnutia tretieho anjela, lebo od roku 1776, keď bola vydaná Deklarácia nezávislosti, až do roku 1996 a vydania časopisu The Time of the End, uplynulo dvestodvadsať rokov. Uprostred týchto dejín sa nachádza čas konca v roku 1989, ktorý označuje vzburu bláznivých bezbožných panien. Preto roky 1611, 1776, 1789, 1798, 1831, 1989, 1996, 2001, 2023 a čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon sú všetko medzníky spojené s pravdou, že božstvo spojené s ľudstvom nehreší. Desať medzníkov, z ktorých dva sa opakujú dvakrát.

Desať je číslo predstavujúce skúšku, a keď sčítate dva opakujúce sa dátumy 1776 a 1798, dostanete celkom dvanásť medzníkov, predstavujúcich stoštyridsaťštyritisíc. Všetky medzníky sa týkajú procesu skúšky stoštyridsaťštyritisíc, ktorý prebieha od 11. septembra 2001 až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon, kde Kristus vykonáva dielo tretieho anjela tým, že spája svoje božstvo s ľudskosťou stoštyridsaťštyritisíc, ktorí po zvyšok večnosti nehrešia. Pravdaže, túto skutočnosť môžu vidieť iba tí, ktorí, ako to vyjadruje Izaiáš, sa rozhodnú „vidieť svojimi očami a počuť svojimi ušami a rozumieť svojím srdcom a obrátiť sa a byť uzdravení.“

Dňa 22. októbra 1844 prišiel tretí anjel, keď Kristus náhle prišiel do svojho chrámu, aby vykonal spečatenie sto štyridsiatich štyroch tisícov. Skupina milerítov potom nasledovala Krista do Najsvätejšieho miesta, hoci potom prestala nasledovať postupujúce svetlo tretieho anjela, zopakovala vzburu prvého Kádeša a bolo jej určené blúdiť na púšti Laodicey, až kým všetci nepomreli.

Keď Kristus náhle vstúpil do Svätyne svätých, spojenie božstva a ľudstva predstavovalo dielo, ktoré bol pripravený vykonať, a toto dielo bolo symbolicky znázornené Obdivuhodným Jazykovedcom s dvoma svedkami. Tými svedkami boli Habakuk a Ján. V KAPITOLE DVA verši DVADSAŤ v oboch knihách je určený 22. október 1844. Jeden zdôraznil dielo zmierenia, ktoré sa v ten dátum začalo, a druhý označil chrám, ktorý mal byť očistený.

Chrám, do ktorého náhle prišiel, je znázornený chrámom, ktorý bol pošliapaný mocnosťami každodennej obete (pohanstva) a ohavnosti spustošenia (pápežstva). Chrám tiež predstavoval Krista, ktorý je chrámom, čo bol zborený a potom za tri dni znovu postavený. Predstavoval aj chrám milleritov, ktorý bol budovaný počas štyridsiatich šiestich rokov od roku 1798 až do roku 1844. Predstavoval aj ľudský chrám, ktorý je usporiadaný štyridsiatimi šiestimi chromozómami a určuje i riadi genetickú výbavu ľudského tela. Nie je náhodou, že každá bunka v ľudskom tele sa úplne obnoví každých dvetisícpäťstodvadsať dní.

Vo všetkých týchto božských znázorneniach chrámu, ktoré predstavujú Kristovo dielo spájania božstva s ľudstvom, božstvo vždy predchádza ľudstvo. 1611 predchádza 1831. 1776 predchádza 1798. 1776 predchádza 1996. 2001 predchádza 2023. Milleriti nasledovali Krista do Najsvätejšieho miesta. Na počiatku Boh stvoril človeka.

Teraz sa vrátíme k nášmu uvažovaniu o troch medzníkoch rokov 1776, 1789 a 1798, ktoré predstavujú obdobie prípravy, predobrazu doby pečatenia. Prvé obdobie, predstavované rokom 1776, Deklaráciou nezávislosti a obdobím dvoch Kontinentálnych kongresov; a druhé obdobie, predstavované rokom 1789, Ústavou a obdobím Článkov konfederácie až do roku 1798.

Tajomstvo obrazu šeliem, ktorým je pravda, že ôsma hlava je z tých siedmich hláv, je označené v oboch obdobiach. Je označené aj na treťom waymarku týchto dejín, ale tento waymark sa zaoberá naplnením toho, že ôsma je z tých siedmich, v pápežstve. Prvé dve obdobia predstavujú naplnenie toho, že ôsma je z tých siedmich, v rámci Spojených štátov.

Spojené štáty pozostávajú z dvoch rohov; jeden je spojený s mužom a druhý so ženou. Muž predstavuje politickú moc; je to republikánsky roh. Žena predstavuje náboženskú moc; je to protestantský roh. Preto obdobie predstavované rokom 1776 a Deklaráciou nezávislosti predstavuje protestantský roh, lebo božstvo vždy predchádza ľudstvu. Obdobie predstavované rokom 1789 a Ústavou predstavuje republikánsky roh.

V roku 2020 boli oba rohy zabitú modernými satanskými ateistickými dračími mocnosťami. Právý protestantský roh bol zabitý 18. júla 2020 a republikánsky roh bol následne zabitý 3. novembra 2020. V roku 2023 sa dvaja svedkovia postavili na nohy a svet, ktorý sa radoval nad ich mŕtvymi telami, sa začal báť.

V roku 2023 sa v poslednej generácii dejín tejto zeme začalo záverečné dielo zapečatovania stoštyridsiatichštyritisíc. Božstvo sa teraz spája s ľudstvom na večnosť, keďže verní posledných dní na večnosť odzrkadľujú obraz Krista.

V roku 2023 sa v národe šelmy zo zeme začalo záverečné dielo spájania odpadlickej Cirkvi s odpadlickým Štátom. Mocenská štruktúra predstavovaná pápežstvom, pozostávajúca z odpadlickej

Cirkvi vládnucej nad odpadlým štátom, sa vtedy začala ustanovovať a vytvárať obraz šelmy.

Veľkou skúškou pre tých, ktorí boli povolani, je skúška rozpoznania formovania obrazu šelmy, ako ho predstavujú „hlasy, blesky, hromy“ a prichádzajúce „zemetrasenie“. Čas pečatenia je obdobím, v ktorom každé videnie nachádza svoj dokonalý účinok (naplnenie). V období prípravy od roku 1776 až do roku 1798, ktoré je predobrazom času pečatenia, boli kolesá v kolesách, čo je súčasť videnia, ktoré videl Ezechiél, keď hľadel do Najsvätejšieho miesta, v čase pečatenia sto štyridsaťštyri tisíc. Tieto kolesá sestra Whiteová označuje ako „zložitú vzájomnú súhru ľudských udalostí“. Obdobie prípravy od roku 1776 do roku 1798 obsahovalo niektoré z týchto „zložitých vzájomných súhier ľudských udalostí“, ktoré by mali byť zaznamenané.

Jedna súvisí s pravdou, že revolučné Francúzsko bolo predobrazom Spojených štátov. Obe národy dosadzujú pápežstvo na trón zeme a oba ho zosadzujú. Obe národy zasväcujú svoju vojenskú a hospodársku moc na vykonanie tohto diela. Obe národy náhle odstraňujú svoje ustanovené náboženstvá, aby sa stali katolíckymi. Obe národy trpia „zemetrasením“, ktoré zvrhne ich ustanovené vlády. Dejiny oboch národov sú späté s rokom 1789, lebo v roku 1789 sa začala Francúzska revolúcia a nadobudla účinnosť Ústava USA.

Francúzska revolúcia trvala desať rokov. Napoleon Bonaparte sa dostal k moci v neskorších fázach Francúzskej revolúcie. Stal sa významným vojenským veliteľom a po svojom úspešnom prevrate 9. novembra 1799 zohral kľúčovú úlohu vo francúzskej vláde, čo viedlo k tomu, že sa stal prvým konzulom Francúzskej republiky.

V druhom úseku obdobia prípravy rokov 1776 až 1798 bol mužom, ktorý bol ôsmy (nie v poradí), a ktorý bol zo siedmich, John Hancock. Bol jedným z ôsmich prezidentov v druhom období, predstavovanom rokom 1789 (rokom Francúzskej revolúcie). Bol jediným z tých ôsmich prezidentov, ktorý už predsedal ako prezident aj v prvom období, predstavovanom rokom 1776. V tomto prorockom zmysle bol ôsmy, ktorý bol zo siedmich.

Je podpisom ľudského obdobia, lebo prvé obdobie predstavuje božské, a on je preto podpisom, ktorý spája obe obdobia dohromady (božské i ľudské). Jeho podpis je najznámejším podpisom v dejinách ľudstva a predstavoval viac než len jeho nádherný rukopis.

Podpis Johna Hancocka na Deklarácii nezávislosti je najslávnejším podpisom v dejinách. Jeho veľký a okázalý podpis sa stal ikonickým, symbolizujúcim americkú nezávislosť a vzdor amerických kolónií voči britskej nadvláde. Hancock, ktorý bol v čase podpísania Deklarácie v roku 1776 prezidentom Kontinentálneho kongresu, vraj podpísal svoje meno nápadne, aby ho kráľ Juraj III. mohol prečítať aj bez okuliarov, čím symbolizoval svoju smelosť a oddanosť veci nezávislosti.

Hancock bol jedným z ôsmich prezidentov z obdobia predstavovaného rokom 1789, no patril k siedmim mužom, ktorí boli prezidentmi v období predstavovanom rokom 1776. Bol prezidentom v čase, keď bola podpísaná Deklarácia nezávislosti. Hancock svojím ľudským podpisom spája obe obdobia a nachádza sa v prvej i v druhej histórii. Prvá história predstavuje božské a druhá predstavuje ľudské; a podpis, ktorý spája tieto dve histórie, je podpisom Podivuhodného Lingvistu, ktorý použil ľudský nástroj, aby spojil božské obdobie predstavované rokom 1776 s ľudským

obdobím predstavovaným rokom 1789.

V dejinách sveta existuje iba jeden ďalší podpis, ktorý z hľadiska rozpoznateľnosti súperí s Hancockovým podpisom, a je to takisto podpis spojený s rokom 1789 a Francúzskou revolúciou. Tento podpis nesie ten istý druh smelosti, aký chcel Hancock vyjadriť, a nachádza sa v dejinách Francúzska.

Z hľadiska celosvetového uznania a symbolického významu má podpis Napoleona Bonaparta postavenie porovnateľné s podpisom Johna Hancocka, hoci v odlišnom historickom a kultúrnom kontexte. Napoleon, významný vojenský a politický vodca Francúzska, zanechal výraznú stopu v európskych i svetových dejinách, najmä počas napoleonských vojen. Jeho podpis, často charakterizovaný smelým a nezameniteľným štýlom, sa stal symbolom jeho mocného vplyvu a rozsiahlych premien, ktoré priniesol Európe, vrátane právnych reforiem známych ako Napoleonský kódex.

Podobne ako Hancockov podpis, ktorý symbolizuje vzdor voči britskej nadvláde a úsilie o americkú nezávislosť, Napoleonov podpis predstavuje odlišný druh smelosti a ctižiadosti — pretváranie európskych politických hraníc a presadzovanie ideálov Francúzskej revolúcie. Oba podpisy sú symbolickým vyjadrením úlohy svojich historických osobností pri formovaní osudov ich národov, ako aj širších dôsledkov ich činov pre svetové dejiny.

Keď Ezechiel videl kolesá uprostred kolies, predstavujúce zložité vzájomné pôsobenie ľudských udalostí počas dejín času pečatenia sto štyridsiatich štyroch tisícov, jedno z týchto kolies bolo predobrazené kolesom v roku 1789, keď sa Ústava Spojených štátov, šelma s republikánskym rohom a protestantským rohom, pretla s Francúzskom, šelmou s rohom Egypta a rohom Sodomy.

Od roku 1789 až do roku 1799 bolo Francúzsko zmietané „zemetrasením“, ktoré vyšlo zo šelmy ateizmu, vystupujúcej z bezodnej priepasti. V čase zapečatovania sto štyridsaťštyri tisíc predstavuje rok 1789 obdobie začínajúce 18. júla 2020, keď šelma ateizmu zvrhla a usmrtila roh pravého protestantizmu, a potom 3. novembra 2020 šelma ateizmu zvrhla a usmrtila aj roh republikánstva. Koleso roku 1789 predstavuje koleso roku 2020, znázornené 18. júlom (božstvo) a 3. novembrom 2020 (ľudstvo).

Boží podpis, ako je znázornený prostredníctvom ľudstva, sa nachádza v dvoch najslávnejších podpisov sveta, ktoré sú obe spojené s rokom 1789 a obe predstavujú mocnosti, ktoré dosadzujú pápežstvo na trón zeme a odstraňujú ho z neho. Rok 1789 ako stredný z troch medzníkov, ktoré predstavujú Boží podpis pravdy, nesie podpis „trinástich“ kolónií a „vzbury“ Francúzskej revolúcie.

1789 až 1799 predstavuje dejiny Francúzskej revolúcie a číslo desať predstavuje skúšku. Rok 1789 je prvým písmenom „pravdy“ a rok 1799 predstavuje posledné písmeno obdobia vo Francúzsku. Stredné obdobie bolo poznačené popravou francúzskeho kráľa v roku 1793, keď sa občania vzbúрили proti jeho arogantnej kráľovskej vláde.

„Evanjelium pokoja, ktoré Francúzsko odmietlo, malo byť až príliš iste vykorenené a následky mali byť strašné. Dvadsiateho prvého januára 1793, dvestopäťdesiatosem rokov presne odo

dňa, ktorý úplne zaviazal Francúzsko k prenasledovaniu reformátorov, prešiel ulicami Paríža ďalší sprievod, s celkom odlišným cieľom.“ The Great Controversy, 230.

Rok 1789 označil vzburu trinásteho písmena pre dvojrohú šelmu Spojených štátov a prvé písmeno pre dvojrohú šelmu Francúzska. Prostredné písmeno Francúzska bolo roku 1793, keď bol francúzskemu kráľovi sťatý hlava, a Napoleon predstavoval posledné písmeno, keď v roku 1799 prevzal vládu nad štátom. Podpis „pravdy“ v dejinách zvrhnutia Francúzska, predstavený rokmi 1789, 1793 a 1799, je prorockým kolesom, ktoré je spojené s prorockým kolesom rokov 1776, 1789 a 1798.

Obe dejiny obsahujú dva najslávnejšie podpisy v ľudských dejinách, a tak spájajú božský podpis „pravdy“ s dvoma ľudskými podpismi. Obe kolesá sú spojené s trinástym písmenom v období zapečatovania stoštyridsaťštyritisíc, čo je obdobie od zabitia dvoch svedkov v roku 2020 až po to, keď povstali v roku 2023, čo je vyznačené dňom 7. októbra 2023.

V našom štúdiu budeme pokračovať v nasledujúcom článku.